

ZAIMEK 1

Nr 1/ IX/X 2015/2016

GAZETKA SZKÓŁ PIJARSKICH W WARSZAWIE

Jesienne niebo

*Jesienne niebo słodkie, pełne łaski
spowite w szal kaukaski,
przez drzew bezlistnych rozszczepione pędzle
przeciąga różową frędzlę.
I ku nadziei mej podchodzi z bliska,
słodyczą mnie uściskaj
i na tęsknocie mej opiera dłonie
- pachną ostatnie lewkonie.
Jesienne niebo słodkie, pełne łaski,
zwija swój szal kaukaski
a odrzuciwszy go, staje bez ruchu
z cekinem złotym w uchu.*

Maria Jasnorzewska Pawlikowska

Aktualności

Ślubowanie klas pierwszych 14 X 2015

14 października 2015 r. w Dniu Święta Edukacji Narodowej odbyło się ślubowanie Uczniów klas pierwszych Szkół Pijarskich.

Uroczystość odbyła się podczas Mszy Świętej, która została odprawiona przez o. Bogdana Dufaja, dyrektora Szkół Pijarskich w Warszawie. Najpierw ślubowali Uczniowie trzech klas pierwszych szkoły podstawowej 1a, 1b i 1c. Pani dyrektor Anna Kołota odczytała tekst ślubowania, a Uczniowie odpowiadali głośno: Ślubuję!. Następnie ojciec Dyrektor za pomocą wielkiego ołówka pasował każdego z nich na Ucznia Pijarskiej Szkoły Podstawowej. Na potwierdzenie faktu, że są pełnoprawnymi członkami szkolnej społeczności, otrzymali legitymację ucznia od wychowawczyń: pani Anny Michiewicz, pani Jolanty Dągiel i pani Agnieszki Bombały.

Następnie ślubowali uczniowie klas IA i IB gimnazjum, którzy otrzymali gratulacje od o. Dyrektora, pani dyrektor Anny Ozimek oraz wychowawców pani Lidii Łukasiewicz i pani Bożeny Popielarczyk.

Po zakończeniu Mszy Świętej rodzice, uczniowie wszystkich klas udali się do teatru szkolnego, aby obejrzeć część artystyczną przygotowaną przez uczniów. Wystąpili uczniowie klas pierwszych oraz chór Piccolo Coro Calasanziano. Występ bardzo podobał się publiczności i został nagrodzony gromkimi brawami.

Po przedstawieniu uczniowie i przedstawiciele Rady Rodziców złożyli życzenia nauczycielom z okazji Dnia Edukacji Narodowej.

Po uroczystości nastąpiło spotkanie w klasach z wychowawcami i rodzicami. W tak miłej atmosferze zakończył się ten ważny dla społeczności szkolnej dzień.

Festiwal Korczak „Całe królestwo króla”

W poniedziałek 12 października klasy 4-6 SP wybrały się do Teatru Powszechnego na przedstawienie pt: „Całe królestwo króla”, które odbyło się w ramach Festiwalu Korczak.

Tytułowy Król pewnego dnia wyrusza w świat i rozmawiając po drodze m.in. z drzewem, kotem czy pszczołą z podróży tej wraca mądrzejszy. Bohaterowie nie są w żaden sposób natrętni. Nie moralizują i co najważniejsze - do widza szepczą, a nie krzyczą. Bo reżyser dobrze wie, że w ciszy można przekazać więcej.

Król prowadzi niespieszne rozmowy, przygląda się światu, uczestniczy w zdarzeniach drobnych i ważnych. Spotkania z naturą uczą Króla pokory, uważności, dystansu do siebie, ale i czerpania radości, przyjemności ze spraw najprostszych: wygrzewania się w słońcu, śledzenia lotu mewy...

I chociaż momentami Król czuje się dumnym władcą, równym słońcu, niebu i morzu, to przecież z nauki o mądrym współistnieniu wszystkich istot i spraw we wszechświecie potrafi wyprowadzić dobre wnioski o potrzebie harmonii i rytmu w jego królestwie. Cień podążający za nim przypomina: „wszystko ma swą drugą stronę”.

„Całe królestwo króla” to niezwykle spektakl, w którym może się przejrzeć każdy: dziecko i dorosły, bo przecież każdy z nas może i powinien nauczyć się uważnego patrzenia na swoje królestwo.

p. A. Krasuska

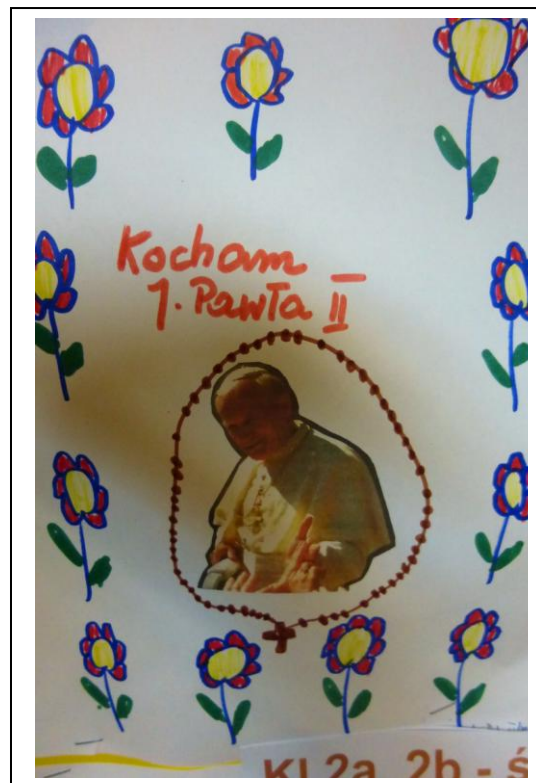
DZIEŃ PAPIESKI w szkole i parafii na Siekierkach 2015

W niedzielę 16.10.15 r., wraz z całym Kościołem w Polsce obchodziliśmy **XV Dzień Papieski**. Celem dni papieskich, obchodzonych od 2001 roku jest propagowanie nauczania św. Jana Pawła II i niesienie pomocy zdolnej, ubogiej młodzieży polskiej przez Fundację **Dzieło Nowego Tysiąclecia**. Gościliśmy w parafii NMP. Królowej Wyznawców przedstawicieli Fundacji, którzy skierowali do nas kilka słów.

Ludzie dobrej woli złożyli ofiary do puszek na stypendia dla tej młodzieży, kwestując na rzecz Fundacji Dzieło Nowego Tysiąclecia. Dzieci klas 2a i 2b, ze świetlicy szkolnej na XV Dzień Papieski przygotowały prace plastyczne. Rysowały, wklejały zdjęcia św. Jana Pawła II. Prace zostały umieszczone na tablicy przy wejściu do szkoły, by przypominać o obchodach i treściach Dnia Papieskiego.

Zostało również umieszczone hasło Dnia Papieskiego **Jan Paweł II - Patron Rodziny**, a na pracach dzieci znajdowały się dary dla Niego w postaci kwiatów, serc, a nierzadko wyznanie „Kocham Jana Pawła II”.

p. Danuta Roszczyk

Święty Janie Pawle II módl się za nami

PRACE NASZYCH UCZNIÓW

TROSZKĘ WSPOMIEN' WAKACYJNYCH

"Moja wakacyjna podróż"

Opowiem Wam o moich wakacyjnych podróżach, posłuchajcie.

Już od początku czerwca coraz więcej czasu spędzałem na rozmyślaniu o wakacjach. Jakie będą? Czy spotka mnie coś niezwykłego? Nie mogłem się ich doczekać. Wreszcie nadszedł ten dzień. Odebrałem świadectwo szkolne i zaczęły się wakacje.

Pierwsze dni odpoczynku od szkoły spędziłem, korzystając z programu „lato w mieście”. Było wesoło, codziennie coś innego: wyjście do kina, na basen lub inne atrakcje. Każdy dzień mijał bardzo przyjemnie. W połowie lipca wyjechałem - jak co roku, razem z rodzicami i bratem na Mazury. Tym razem to była wyprawa śladami II wojny św. W pobliżu Kętrzyna położona jest niewielka miejscowość Gierłoż. Tam w lasach ukryte są pozostałości betonowych bunkrów z czasów wojny, które zwiedzałem. Jechałem też tajną drogą, którą Hitler dojeżdżał na lotnisko. Na wojskowym poligonie oglądałem granaty, wyrzutnie i broń z tamtych czasów. Z jednej specjalnie przygotowanej broni pod okiem konstruktorów mogłem postrzelać. Skorzystałem też z okazji przejażdżki czołgiem - "Pantera". Oprócz pokazów czołgów i pojazdów militarnych, pokazów spadochronowych mogłem zobaczyć pokaz mody wojskowej. Poznałem w ten sposób różnice w umundurowaniu wtedy i dziś. Główną atrakcją była inscenizacja wydarzenia w trakcie operacji "Market Garden z 1944 r." Żołnierze skakali na prawdziwych spadochronach czasowych z II woj. św., a na polu bitwy wybuchło ponad 40 ładunków wybuchowych. Na Mazurach zwiedziłem również sławne Sanktuarium Maryjne w Świętej Lipce. Tam, na barokowych organach z ruchomymi figurkami wykonanymi w 1721 r., odsłuchałem "Ave Maria" i Poloneza - "Pożegnanie Ojczyzny".

W drodze powrotnej spotkała mnie wielka nawałnica. Wiał bardzo silny wiatr oraz padał deszcz i grad na przemian. Nigdy czegoś takiego nie widziałem. Gałęzie łamały się jak zapalki, a drzewa wyrwane były z całymi korzeniami. Bardzo się wtedy bałem. Na szczęście po burzy zaświeciło słońce i dalej droga była już przyjemniejsza.

Kolejną atrakcją w wakacje był wyjazd do miejscowości Jeruzal (Wilkowyje). To właśnie tam kręcony jest film "Ranczo". Zobaczyłem kościół, sklep Więclawskiej i sławną ławeczkę. Na pamiątkę rodzice kupili nawet lokalny trunek "Mamrot". Dwa tygodnie później wyjechałem z tatą nad morze do Mielnia. Aktywnie spędzałem czas. Codziennie chodziłem na długie spacery plażą, pływałem rowerkami wodnymi i pływałem na basenie, aż do upadłego.

Te wakacje bardzo mi się podobały. Spędziłem czas wesoło i szczęśliwie. Polecam wszystkim tak aktywny wypoczynek i zwiedzanie naszego pięknego kraju.

Mateusz Bujnowski klasa VI a

„Moja wakacyjna podróż”.

Moja wakacyjna podróż zaczęła się od lotu samolotem z Warszawy na port lotniczy w Reykjavíku. Miejsce to, leży nad zatoką Faxa i jest najbardziej wysuniętą stolicą na północ świata. Przebywałem tam dwa tygodnie z rodzicami.

W stolicy Islandii, cały obszar miasta zabudowany jest różnokolorowymi drewnianymi domkami. My zamieszkaliśmy w małym, żółtym domku nad Oceanem. Już drugiego dnia zwiedziliśmy Hallgrímskirka, czyli kościół, który jest trzecim co do wielkości budynkiem w Islandii i ma siedemdziesiąt trzy metry wysokości. Jest on białego koloru, ma małe drzwi i okna, a fasada przypomina karbowany papier.

Kilka dni później wyjechaliśmy na całodobową wycieczkę Golden Circle – to trasa mająca około trzystu kilometrów, biegnąca od Reykjavíku do Mosfellsbær i z powrotem. Pierwszym przystankiem był Park Narodowy Þingvellir. W tym parku spotykają się dwie płyty tektoniczne: euroazjatycka i północno-amerykańska i tworzą tutaj wąwóz zwany Almannagjá.

Potem zwiedziłem Gullfoss, czyli wodospad osiągający trzydzieści dwa metry wysokości. Spływa tam aż sto czterdzieści metrów sześciennych wody na sekundę! Woda strasznie huczy. Niedaleko od wodospadu znajduje się dolina Haukadalur, która jest bardzo aktywna geotermalnie. Występuje tu około czterdziestu gorących źródeł, kotły z gotującym się błotem, kratery i największa atrakcja – gejzery. Największy z nich Geysir, wyrzuca wodę na wysokość siedemdziesięciu metrów. Blisko tego obszaru znajduje się góra Laugarfjall, z której można zobaczyć całą dolinę. Dalej znajduje się Kerið. Jest to jezioro wulkaniczne mające długość dwieście siedemdziesiąt metrów, szerokość sto siedemdziesiąt i głębokość pięćdziesiąt pięć metrów. Jezioro znajduje się w kraterze wulkanu Grimsnes. Ostatnią atrakcją Golden Circle jest Hellisheði, czyli trzecia największa na świecie elektrownia geotermalna.

Po powrocie z wycieczki odpoczęliśmy, a później zwiedziliśmy cały Reykjavík. Kilka dni potem wyruszyliśmy zwiedzić Jökulsarlón, czyli jezioro w południowej części Islandii, powstałe z topniejącego lodowca Vatnajökull.

To już koniec mojej wakacyjnej podróży. Chciałbym wrócić do Islandii jeszcze raz, tym razem naprawdę, a nie tylko w marzeniach.

Aleksy Pawlica KL. VI a

"Szczęście"

To nie jest czterolistna
koniczyna,
To nie jest ogromna siła,
To nie są cukierki, czekolada,
lizaki,
To nie są nowe mazaki,
To nie jest tablet najnowszy,
To nie jest pluszak najśłodszy,
To nie są nowe buty,
To nie są ładne ciuchy,
To nie są letnie wakacje,
To nie są najdroższe atrakcje,
To nie jest wygrana w lotto,
Lecz takie można mieć motto:
Szczęście to rodzina,
przyjaciele,
To miłość, szczerłość,
marzenie,
To wiara, radość z życia,
To najlepszy sposób życia!

Julia Lewandowska kl. 6a

**Żeby sala miała klasę posprzątać
w niej trzeba czasem.**

Tylko czasem? Zapytacie.

Ja odpowiem: to Wy dbacie,

**żeby w sali czysto było,
żeby Wam w niej było miło,
żeby te w doniczkach kwiatki
miały zawsze ładne płatki
żeby zielona tablica miała zawsze
czyste lica,
żeby ławki równo stały i krzesła
się nie łamały,
żeby sala miała klasę posprzątać
w niej trzeba czasem.**

Redakcja

KĄCIK DLA RODZICA

10 porad dla rodziców dotyczących bezpiecznego korzystania z Internetu przez dzieci.

1. Odkrywaj Internet razem z dzieckiem.

Bądź pierwszą osobą, która zapozna dziecko z Internetem. Odkrywajcie wspólnie jego zasoby. Spróbujcie znaleźć strony, które mogą zainteresować

Wasze pociechy, a następnie zróbcie listę przyjaznych im stron (pomocny będzie edukacyjny serwis internetowy – www.sieciaki.pl)

Jeśli Wasze dziecko sprawniej niż Wy porusza się po Sieci, nie zrażajcie się – poproście, by było Waszym przewodnikiem po wirtualnym świecie.

2. Naucz dziecko podstawowych zasad bezpieczeństwa w Internecie.

Uczul dziecko na niebezpieczeństwa związane z nawiązywaniem nowych znajomości w Internecie. Podkreśl, że nie można ufać osobom

poznany w Sieci, ani też wierzyć we wszystko, co o sobie mówią. Ostrzeż dziecko przed ludźmi, którzy mogą chcieć zrobić im krzywdę.

Rozmawiaj z dzieckiem o zagrożeniach czyhających w Internecie i sposobach ich unikania.

3. Rozmawiaj z dziećmi o ryzyku umawiania się na spotkania z osobami poznanyymi w Sieci.

Dorośli powinni zrozumieć, że dzięki Internetowi dzieci mogą nawiązywać przyjaźnie. Jednakże spotkanie się z nieznanymi poznanyymi

w Sieci może okazać się bardzo niebezpieczne. Dzieci muszą mieć świadomość, że mogą spotykać się z nieznanymi wyłącznie po uzyskanej

zgody rodziców i zawsze w towarzystwie dorosłych lub przyjaciół.

4. Naucz swoje dziecko ostrożności przy podawaniu swoich prywatnych danych.

Dostęp do wielu stron internetowych przeznaczonych dla najmłodszych wymaga podania prywatnych danych.

Ważne jest, aby dziecko

wiedziało, że podając takie informacje, zawsze musi zapytać o zgodę swoich rodziców. Dziecko powinno zdawać sobie sprawę z niebezpieczeństw,

jakie może przynieść podanie swoich danych osobowych. Ustal z nim, żeby nigdy nie podawało przypadkowym osobom swojego

imienia, nazwiska, adresu i numeru telefonu.

5. Naucz dziecko krytycznego podejścia do informacji przeczytanych w Sieci.

Wiele dzieci używa Internetu w celu rozwinięcia swoich zainteresowań i rozszerzenia wiedzy potrzebnej w szkole. Mali internauci powinni

być jednak świadomi, że nie wszystkie znalezione w Sieci informacje są wiarygodne. Naucz dziecko, że trzeba weryfikować znalezione w

Internecie treści, korzystając z innych dostępnych źródeł (encyklopedie, książki, słowniki).

6. Bądź wyrozumiały dla swojego dziecka.

Często zdarza się, że dzieci przypadkowo znajdują się na stronach adresowanych do dorosłych. Bywa, że w obawie przed karą, boją się

do tego przyznać. Ważne jest, żeby dziecko Ci ufało i mówiło o tego typu sytuacjach; by wiedziało, że zawsze kiedy poczuje się niezręcznie,

coś je zawstydzi lub przestraszy, może się do Ciebie zwrócić.

7. Zgłaszaj nielegalne i szkodliwe treści.

Wszyscy musimy wziąć odpowiedzialność za niewłaściwe czy nielegalne treści w Internecie. Nasze działania w tym względzie pomogą

likwidować np. zjawisko pornografii dziecięcej szerzące się przy użyciu stron internetowych, chatów, e-maila itp. Nielegalne treści można zgłaszać na policję lub do współpracującego z nią punktu kontaktowego ds. zwalczania nielegalnych treści w Internecie – Hotline'u (www.dyzurnet.pl). Hotline kooperuje również z operatorami telekomunikacyjnymi i serwisami internetowymi w celu doprowadzenia do usunięcia nielegalnych materiałów z Sieci.

8. Zapoznaj dziecko z NETYKIETĄ - Kodeksem Dobrego Zachowania w Internecie.

Przypominaj dzieciom o zasadach dobrego wychowania. W każdej dziedzinie naszego życia, podobnie więc w Internecie obowiązują takie reguły: powinno się być miłym, używać odpowiedniego słownictwa itp. (zasady Netykiety znajdziesz na stronie www.sieciaki.pl) Twoje dzieci

powinny je poznać (nie wolno czytać nie swoich e-maili, kopiować zastrzeżonych materiałów, itp.).

9. Poznaj sposoby korzystania z Internetu przez Twoje dziecko.

Przyjrzyj się, jak Twoje dziecko korzysta z Internetu, jakie strony lubi oglądać i jak zachowuje się w Sieci.

Staraj się poznać znajomych, z

którymi dziecko koresponduje za pośrednictwem Internetu. Ustalcie zasady korzystania z Sieci (wzory Umów Rodzic-Dziecko znajdziesz na

stronie www.dzieckowsieci.pl) oraz sposoby postępowania w razie nietypowych sytuacji.

10. Pamiętaj, że pozytywne strony Internetu przeważają nad jego negatywnymi stronami.

Internet jest doskonałym źródłem wiedzy, jak również dostarczycielem rozrywki. Pozwól swojemu dziecku w świadomy i bezpieczny sposób w pełni korzystać z oferowanego przez Sieć bogactwa.

Materiał został przygotowany przez: p. J. Frąckiewicz, p. B. Pustelnik, p. I. Respond- Zakrzewską

CIEKAWOSTKI

Wartość i znaczenie wycieczek szkolnych

Wycieczka szkolna należy do form lekcji, a jej organizacja wynika z założeń ogólnych programu i sposobu jego realizacji. Stwarza znakomitą okazję dostarczania dzieciom i młodzieży optymalnej dawki ruchu w ramach turystyki i rekreacji. Ogromny wpływ na organizm dziecka wywierają czynniki pochodzące ze środowiska miejskiego i silnie uprzemysłowionego, wywołując masę negatywnych skutków, w tym stres i nerwicę. Dlatego lekcje terenowe i wycieczki przeprowadzane w naturalnych warunkach, na łonie natury, w otoczeniu spokoju pól, lasów, a także parków poza walorami estetycznymi tworzą idealną drogę złagodzenia tych szkodliwych dla zdrowia zjawisk. Podczas ich trwania uczniowie uczą się samodzielności, umacniają łączące ich więzi przyjaźni oraz mają okazję do integracji poprzez zbiorowe doznania. Prowadząc zajęcia i wycieczki w terenie naturalnym nauczyciel może oddziaływać na dzieci czynnikami, które są niedostępne

w klasie lekcyjnej, czyli promieniami słonecznymi, wilgotnym powietrzem, zmieniającą się temperaturą, czy wiatrem. Uczniowie mogą wykonywać ćwiczenia, które polegają na pokonywaniu różnych przeszkód i trudności. Na takich lekcjach kształtowane są postawy wobec ludzi i przyrody oraz cechy takie jak: odwaga, męstwo, czy śmiałość¹.

Przez określenie „wycieczka” najczęściej pojmujemy dłuższą imprezę turystyczną. Może ona istnieć, jako treść pojedynczych zajęć wychowania fizycznego. Jest zajmującą i korzystną formą pracy z dziećmi zarówno pod względem poznawczym jak i kształcącym. Stwarza okazję do stosowania nauczania zintegrowanego. Podczas jej trwania uczniowie rozwijają zdolności motoryczne oraz poznają otaczającą rzeczywistość ludzi, kultury i przyrody oraz zabytki historyczne. Zaznajamiają dzieci z tajnikami turystyki, jako formami spędzania czasu wolnego przez dorosłych oraz młodzież. Wycieczka stosowana na lekcjach jest zachęcającą formą działań zwłaszcza dla uczniów z klas najmłodszych.

W kształceniu wczesnoszkolnym przeważają wycieczki realizujące program ze środowiska społeczno-przyrodniczego, które łączy się z językiem ojczystym, plastyką, techniką oraz wychowaniem fizycznym. Wyprawa, jako forma organizacji nauczania ułatwia osiągnięcie zaplanowanych celów, gdyż nie obejmuje jedynie zajęć w klasie szkolnej. Jej realizacja umożliwia uczniom poznanie różnych rzeczy i zjawisk, rozwijanie myślenia i wyobraźni oraz służy utrwalaniu zdobytej wiedzy. Jest to możliwe w myśl zasady: „*usłyszę-zapomnę, zobaczę-zapamiętam, zrobię-zrozumiem*”².

Wyprawy szkolne zbliżają do siebie nauczycieli i uczniów. Podczas trwania wycieczek szybciej nawiązują się serdeczne stosunki, niż ma to miejsce w klasie. Umożliwiają wychowawcom lepiej poznać charakter swoich podopiecznych, ich postawy społeczne oraz zaobserwować niedociągnięcia w pracy z dziećmi i młodzieżą.

Korzyści, jakie dostarcza uczniom udział w wycieczce:

- pomaga w osiągnięciu korzystniejszych wyników w nauce;
- łatwiej jest im zapamiętać nowy materiał;
- poznawanie zjawisk i rzeczy w naturalnej ich postaci i środowisku;
- rozwijanie wyobraźni, myślenia, spostrzegawczości, odczuwania i przeżywania;
- kształtowanie się uczuć społecznych, patriotycznych, estetycznych;
- wzmacnia zainteresowanie omawianą lekcją;
- uprzystępnia przyswajanie poznawanych wiadomości;
- porównuje wiedzę podręcznikową z nauką praktyczną i z otaczającą rzeczywistością;
- wywołuje ogromne zaciekawienie najbliższym środowiskiem;
- przyzwyczajają do ochrony przyrody;

¹ J. Bielski, *Metodyka wychowania fizycznego i zdrowotnego*, OW Impuls, Kraków 2005, s. 46-313.

² T. Łobożewicz (red.), *Krajoznawstwo i turystyka w szkole*, WSiP 1985, s. 112-114.

- dostarcza nowych wrażeń i doznań;
- umożliwia zdobywanie wiedzy przez aktywność;
- umiejętności zdobyte podczas jej trwania szybciej się utrwalają i pogłębiają;
- kształci poczucie obywatelstwa i patriotyzmu;
- ukazuje efekty ludzkiej pracy i uczy szacunku dla jej wytworów;
- przygotowuje do czynnego uczestnictwa w życiu społecznym i kulturowym,
- formułuje zasady współdziałania w grupie;
- modeluje poglądy na świat;
- pomaga zachować dyscyplinę w zespole;
- wyrabia punktualność i odpowiedzialność za podjęte czynności³.

Korzyści, jakie wycieczka dostarcza nauczycielowi:

- pozwala osiągać korzystniejsze wyniki w nauczaniu uczniów;
- urozmaica i uatrakcyjnia proces kształcenia i wychowania;
- umożliwia łatwiejsze przekazywanie zagadnień i wiadomości na lekcji;
- wzbudza głębsze zaciekawienie w uczniach poznawaną tematyką;
- poszerza opanowane już treści;
- wzbogaca i czyni interesującym zajęcia;
- pozwala na łatwiejszą integrację poszczególnych przedmiotów;
- angażuje uczniów w życie szkolne i różnych społeczności;
- zachęca do gromadzenia pomocy dydaktycznych;
- inspiruje do aktywnej i badawczej postawy w czasie nauki;
- wzbudza poczucie patriotyzmu;
- kształtuje charakter i osobowości uczniów;
- ułatwia oderwanie się od symboli, schematów i obowiązujących wzorów⁴.

Zdaniem wielu nauczycieli wycieczki są uznawane za niezwykle wartościowy sposób uzupełnienia materiału wychowawczego i dydaktycznego. Cieszą się ogromnym zainteresowaniem dzieci, ożywiają zajęcia szkolne, a także poszerzają zdobytą już wiedzę. Należą do aktywnych form pracy umysłowej oraz relaksu fizycznego.

p. Katarzyna Kapciak

³ *Ibidem*, s. 115-116.

⁴ T. Łożewicz (red.), *Krajoznawstwo i turystyka w szkole*, WSiP 1985, s. 116-117.

„Percy Jackson i bogowie olimpijscy”

Witajcie!!! Chciałabym wam polecić książkę, która jest niezwykle popularna w USA. Pierwszą część pt. „Złodziej pioruna” dostałam w prezencie na urodziny. Ogromnie mnie zaciekała i bardzo chciałam przeczytać kolejne części:

- „Morze potworów”
- „Kłątwa tytana”
- „Bitwa w labiryncie”
- „Ostatni Olimpijczyk”.

12 letniego Percy’ego Jacksona, który ma dysleksję i ADHD, od małego spotykają dziwne zdarzenia. Mieszka on z mamą Sally Jackson i ojczymem Gabe’em Ugliano. Mama nigdy mu nie powiedziała, kto jest jego prawdziwym ojcem, mówiła, że nie byli nawet małżeństwem. Poznali się w wakacje, podczas których Sally pracowała w porcie. Zakochali się w sobie bezgranicznie. Kiedy Percy pytał, gdzie jest jego tata, mama odpowiadała, że zaginął na morzu. Sally miała trudne dzieciństwo, gdy była mała straciła rodziców. Wychowywał ją wujek, który się nią nie interesował. Marzyła o tym, aby studiować, ale kiedy uzbierała odpowiednią kwotę, jej wujek się rozchorował i to ona musiała się nim zająć. Gdy poznała tatę Percy’ego wreszcie poczuła się szczęśliwa, ale i to nie trwało długo.

Percy, co roku musiał zmieniać szkołę, ponieważ z każdej go wyrzucano. Za każdym razem działo się coś dziwnego. Wyobraźcie sobie, że jego mama nie była na niego ani trochę zła, wręcz przeciwnie! Pocieszała go, zawsze była spokojna i uśmiechnięta.

Ostatnią szkołą, która miała się okazać najgorszą, była Yancy Academy. Percy podczas wycieczki w muzeum historii, na której opiekunami byli pan Bruner (nauczyciel, który zamiast uczyć łaciny, omawiał na lekcjach mity i historię greckich bogów), oraz z panią Dodds (nauczycielką matematyki, która nie przepadała za Percy’em Jacksonem). Kiedy uczniowie mieli przerwę na śniadanie przy fontannie przed muzeum, jedna z dziewczyn Nancy Bobofit jak zwykle dokuczała najlepszemu przyjacielowi głównego bohatera Grover’owi Underwood. Percy się rozzłościł i jak myślał wrzucił ją do wody. Zdziwił się, gdy wszyscy zaczęli szeptać: „Widziałeś, woda ją złapała i wciągnęła”. Nagle podeszła do nich pani Dodds i kazała Percy’emu pójść za sobą. Kiedy myślał, że idą kupić nową bluzkę dla Nancy, nauczycielka szła dalej, do muzeum aż nie było wokół nich nikogo. Nagle zamieniła się w wielkiego, szarego potwora, który miał skrzydła i skoczył na biednego chłopca. Niespodziewanie w drzwiach pojawił się pan Bruner i rzucił Percy’emu długopis, który w ręku chłopaka zamienił się w miecz. Co się działo między panią Dodds, a Percy’em dowiedziecie się z książki. Powiem wam tylko, że wszyscy uczniowie, kiedy słyszeli pytanie ze strony Percy’ego o panią Dodds, nie wiedzieli, o kim mówi.

Na koniec roku dzieci uczyły się do testów z polskiego, matematyki, biologii i łaciny. Percy wiedział, że i tak nie zda, ale jakaś tajemnicza siła kazała mu się nauczyć do egzaminu z łaciny. Jakby od tego zależało jego życie.

Po zakończeniu roku szkolnego chłopcu przydarza się coś niezwykłego. On, jego mama i Grover, który okaże się tajemniczą postacią, jadą w magiczne miejsce gdzie Percy wreszcie będzie bezpieczny. Niestety podczas podróży traci mamę w niebezpiecznej bitwie. A Grover prowadzi go na wzgórze, gdzie się dowiaduje, że jego świat jest oparty na wielkiej rodzinie. I tak trafia do Obozu Herosów, gdzie pozna wielu przyjaciół jak i wrogów. Nauczy się wielu

rzeczy: przyjaźni, miłości, walki o przetrwanie, a co najważniejsze jak się cieszyć z życia. Dowie się, kto jest jego prawdziwym ojcem oraz tego, że może uratować swoją mamę, ruszając w bardzo niebezpieczną misję do świata podziemi. Zostanie oskarżony o kradzież najgroźniejszej broni, będzie ścigany. Pozna smak zdrady i dowie się jak ją pokonać. W obozie tym spędzi najważniejsze chwile swojego życia: szczęśliwe, wzruszające, zabawne, irytujące, jak i smutne.

Jest to książka dla wielu dzieci, młodzieży, dorosłych. Czy Percy znajdzie mamę? Czy przeżyje tę niebezpieczną misję? Czy pozna ojca, który ponoć zaginął na morzu? Czy sam poszedł do Krainy Podziemi, czy może znalazł ochotników? Pytań tyle, a nawet jeszcze więcej, a odpowiedź jest w tej wspaniałej książce! Jestem pewna, że gdy tylko przeczytacie pierwszą część, sięgniecie po kolejne. A gdy przeczytacie wszystkie i będziecie przekonani, że chcecie więcej, mam dla was wspaniałą wiadomość. Jest druga seria: „*Olimpijscy herosi*”.

Pozdrawiam Anieli Cichocka kl. 6a

KĄCIK DLA UCZNIA

Niech *kręcą* nas pasje

ZAPAMIĘTAJ
Nic tak „nie kręci”,
nie dodaje energii
i nie dostarcza
satisfakcji jak
własna pasja.

Posiadanie i rozwijanie własnych zainteresowań, talentów i pasji jest czymś, co wzmacnia naszą ochronę przed dokonywaniem ryzykownych decyzji. Jeżeli bowiem masz do wyboru wykonać jakąś aktywność, która pozytywnie Cię „nagręca”, nie będziesz skłonny(a) zrezygnować z tego dla narkotyków. Poza tym lepiej poznajesz samego siebie, kształtujesz swoją własną niepowtarzalność, wzmacniasz w sobie to, co najlepsze.

Ludzie, którzy inwestują w rozwój swoich mocnych stron i tego, co ich ciekawi, zazwyczaj są bardziej zadowoleni z siebie i swojego życia. Czują, że robią to, co lubią, czują się w tym dobrzy i w związku z tym często czują się bardziej atrakcyjni dla ludzi. Pasje i zainteresowania pomagają nam również w znajdowaniu przyjaciół. Nic tak nie wzmacnia relacji z ludźmi jak wspólne hobby.

UWIELBIAM
DESKOROLKĘ!
ALE ZANIM
NAUCZYŁAM SIĘ
JEZDZIĆ,
TRENOWAŁAM
I UPADAŁAM
WIELE RAZY.

Bez podejmowania prób
nie można znaleźć tego,
co człowieka naprawdę
pasionuje.

TRENING CZYNI MISTRZA!

Sporządź listę 20 rzeczy, które można robić w wolnym czasie. Jeżeli masz z tym kłopot, popytaj znajomych i bliskich, co oni robią w wolnym czasie lub zajrzyj do Internetu. Następnie uszereguj swoją listę zaczynając od czynności, która wydaje Ci się najbardziej atrakcyjna.

I rozpocznij poszukiwania!

Mistrzostwo osiągniesz, gdy będziesz:

1. Znal(a) kilka sposobów na to, co możesz robić w czasie wolnym (i co lubisz) – zarówno samodzielnie, z rówieśnikami, jak i rodziną (poza domem i w domu).
2. Umiał(a) z tych sposobów skorzystać.

Kilka słów o nudzie

„Konia z rzędem” temu, kto przynajmniej raz w życiu nie doświadczył nudy. Tylko czy na co dzień zastanawiamy się nad tym, czym jest nuda? O ile zwykła nuda pojawia się i znika, to inaczej dzieje się, kiedy nabiera ona charakteru przewlekłego. Badacze nazywają ją **hipernudą, nudą patologiczną lub egzystencjalną**. W przeciwieństwie do nudy krótkotrwałej utrzymuje się przez długi czas. Wiąże się z odczuwaniem pustki, braku zainteresowania światem, sobą oraz trudnościami w skupieniu uwagi. Nic dziwnego, że współcześni badacze odkrywają związki utrzymującej się nudy z zachowaniami ryzykownymi.

Badania dowodzą, że ponad połowie nastolatków (52%) grożą naliogi, jeżeli znajdą się pod wpływem stresu, częściej nudy lub nadmiaru pieniędzy.

JAK NIE DAĆ SIĘ NUDZIE?

W przeciwdziałaniu przewlekłej nudzie pomocne są: rozwijanie zainteresowań, aktywność fizyczna oraz relacje z ludźmi. Zatem:

1

Rozwijaj swoje zainteresowania i pasje. Kiedy robimy coś, co lubimy, stymulujemy swój umysł i poprawiamy swoje samopoczucie.

2

Aktywnie spędzaj czas wolny. Doskonale sprawdza się tutaj reguła naprzemienności: kiedy chcemy odpocząć, robimy to, czego nie robimy na co dzień w szkole czy w domu. Jeżeli uczymy się spędzając wiele godzin w ławce, powinniśmy wybierać aktywne formy wypoczynku (np. sport).

3

Dbaj o relacje z ludźmi i spotykaj się z przyjaciółmi.

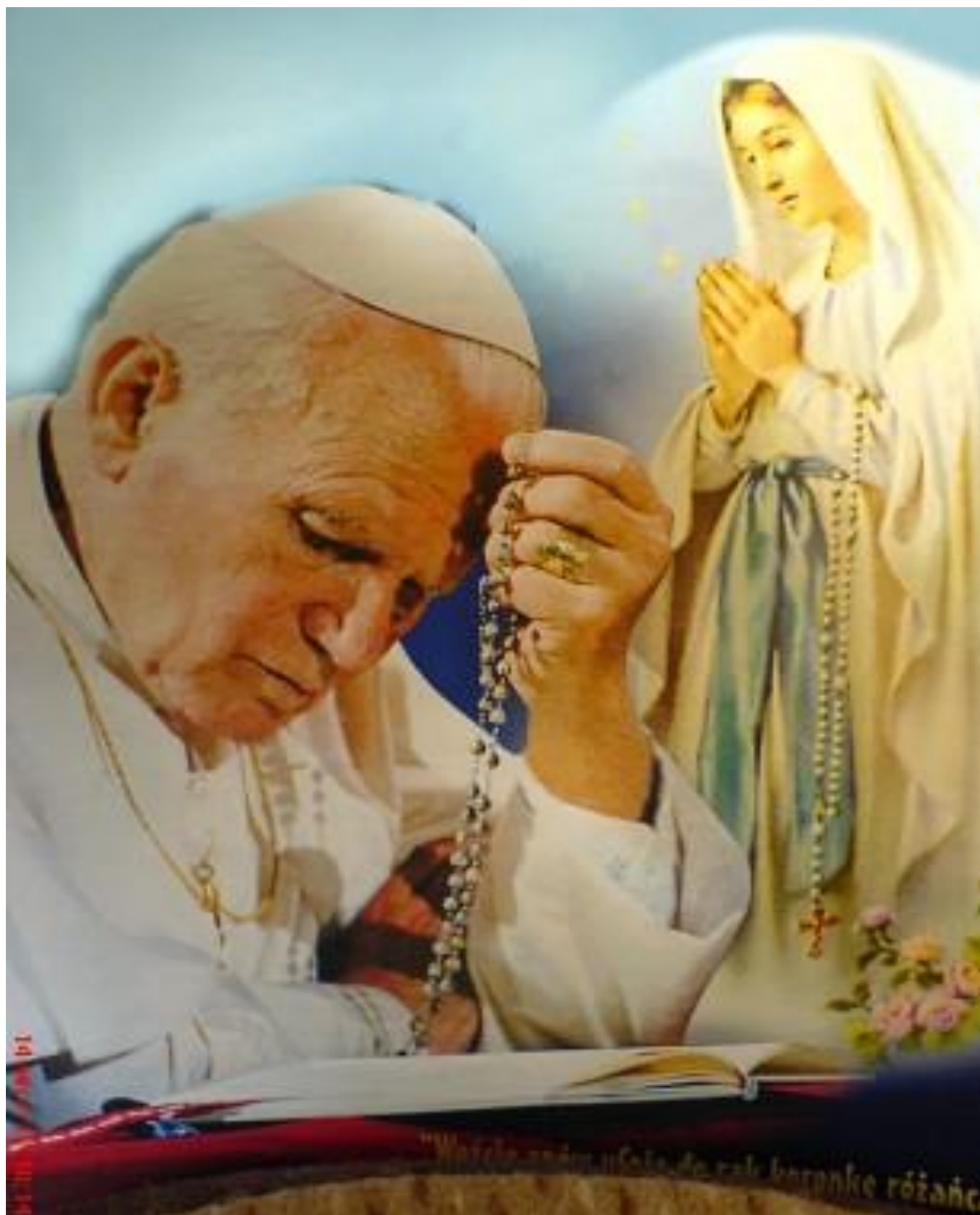
PAMIĘTAJ, ŻE DOBRA NUDA NIE JEST ZŁA!

Nuda sama w sobie nie jest zła. Jeżeli zdarza nam się od czasu do czasu **ponudzić, to bardzo dobrze**. Kiedy nudzimy się w sposób krótkotrwały, nasz umysł wbrew pozorom nie przestaje intensywnie działać. Uruchamiają się wówczas takie jego obszary, które są mniej aktywne podczas wyczerpanej pracy. Dzięki temu mogą nam przychodzić do głowy różne ciekawe i zaskakujące rozwiązania, pomysły. Czyli inaczej rzecz ujmując, możemy stawać się wtedy bardziej twórczy. Co więcej, **zrelaksowani mamy szansę bardziej wyraźnie poczuć, czego naprawdę chcemy!**

RECEPTA ARYSTOTELESA

Gwarantem dobrze spędzonego czasu wolnego jest angażowanie się w aktywności z elementem zabawy, robienie czegoś dla samego robienia oraz żywe relacje z ludźmi (np. aktywność sportowa, gry planszowe).

Materiały przygotowała p. I. Respond-Zakrzewska

Redakcja „Zaimka”

„Zaimek”, Pismo Pijarskich Szkół w Warszawie. **Adres redakcji:** 00-704 Warszawa - Siewierski, ul. Gwintowa 3, tel. (22) 841-28-76, kontakt e-mail: sylwialaniewska@tlen.pl. Artykuły napisali: p. A. Krasuska, p. K. Kapciak, p. J. Frąckiewicz, p. B. Pustelnik, p. I. Respond-Zakrzewska, p. D. Roszczyk

Uczniowie: M. Bujnowski, A. Pawlica, A. Cichocka, J. Lewandowska

Opieka redakcyjna – p. Sylwia Łaniewska

Druk i oprawa techniczna - p. Radosław Dudkowski

ZAIMEK